

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM (tredje avdelningen)
den 30 september 2003 *

I mål T-243/01,

Sony Computer Entertainment Europe Ltd, London (Förenade kungariket),
företrätt av advokaten P. De Baere, med delgivningsadress i Luxemburg,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företräd av R. Wainright, i egenskap
av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande,

angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens förordning (EG)
nr 1400/2001 av den 10 juli 2001 om klassificering av vissa varor i Kombinerade
nomenklaturen (EGT L 189, s. 5, rättelse publicerad i de tyska, engelska, finska,
portugisiska och svenska versionerna i EGT L 191, s. 49),

* Rättegångsspråk: engelska.

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (tredje avdelningen)

sammansatt av ordföranden, K. Lenaerts samt domarna J. Azizi och M. Jaeger,
justitiesekreterare: byrådirektören J. Plingers,

med hänsyn till det skriftliga förfarandet och efter förhandlingen den 13 februari 2003,

följande

Dom

Tillämpliga bestämmelser

1. Allmänt

- 1 För att tillämpa Gemensamma tulltaxan och underlätta upprättandet av statistik över gemenskapens handel med tredje land och annan gemenskapspolitik rörande import eller export av varor inrättade rådet en fullständig nomenklatur för de varor som importeras till eller exporteras från gemenskapen (nedan kallad Kombinerade nomenklaturen) genom att anta förordning (EEG) nr 2658/87 av

den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 13, s. 22) (nedan kallad förordningen om Kombinerade nomenklaturen). Nomenklaturen återfinns i bilaga I till sagda förordning.

- 2 Kombinerade nomenklaturen bygger på det världsomfattande systemet för harmoniserad varubeskrivning och kodifiering (nedan kallat Harmoniserade systemet) och är identisk med detta system beträffande numren och de sexsiffriga undernumren. Endast den sjunde och den åttonde siffran utgör undernummer som är specifika för Kombinerade nomenklaturen. Harmoniserade systemet infördes av Världstullorganisationen (WCO), tidigare känd som Tullsamarbetsrådet.

- 3 För att säkerställa en enhetlig tillämpning av Kombinerade nomenklaturen inom gemenskapen kan kommissionen vidta ett visst antal åtgärder som anges i artikel 9 i förordningen om Kombinerade nomenklaturen. Bland dessa åtgärder finns bland annat möjligheten för kommissionen att anta förordningar beträffande klassificeringen av särskilda varor i Kombinerade nomenklaturen (artikel 9.1 a första strecksatsen) (nedan kallad klassificeringsförordningen).

- 4 För att ge mer ingående förklaringar av tillämpningen av Harmoniserade systemet publicerar WCO regelbundet förklarande anmärkningar till Harmoniserade systemet (nedan kallade FAHS). På samma sätt utarbetar kommissionen förklarande anmärkningar till Kombinerade nomenklaturen (artikel 9.1 a andra strecksatsen) (nedan kallade FAKN), för att säkerställa tillämpningen av Kombinerade nomenklaturen. Dessa anmärkningar, som regelbundet offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, ersätter inte FAHS, utan kompletterar de senare och skall läsas i förening med dem.

2. Allmänna bestämmelser för tolkning av Kombinerade nomenklaturen

- 5 I de allmänna bestämmelserna för tolkning av Kombinerade nomenklaturen (nedan kallade tolkningsregler) som återfinns i kapitel A i del 1 i Kombinerade nomenklaturen, anges de principer enligt vilka klassificeringen av varor i Kombinerade nomenklaturen skall göras. I tolkningsregel 1 föreskrivs att "[b] enämningarna på avdelningar, kapitel och underavdelningar av kapitel ... endast [är] vägledande. Klassificeringen skall bestämmas med ledning av lydelsen av HS-numren (med fyrställig sifferkod), av anmärkningarna till avdelningarna eller kapitlen och, om inte annat föreskrivs i HS-numren eller i anmärkningarna, med ledning av följande bestämmelser."
- 6 Bland de "följande bestämmelserna" finns tolkningsregel 3, i vilken följande föreskrivs:

"3. När vid tillämpning av regel 2 b, eller i annat fall, två eller flera HS-nummer kan komma ifråga för en vara gäller följande:

...

- b) Blandningar, varor som består av olika material eller är sammansatta av olika beståndsdelar samt varor i satser för försäljning i detaljhandeln vilka inte kan klassificeras med ledning av regel 3 a, skall såvitt möjligt klassificeras som om de bestod av det material eller den beståndsdel som ger blandningen, varan eller satsen dess huvudsakliga karaktär.

... "

7 I tolkningsregel 6 anges följande:

”Klassificeringen av varor enligt de olika undernumren till ett HS-nummer skall bestämmas med ledning av undernumrens lydelse, av anmärkningarna till dessa undernummer och av ovanstående regler i tillämpliga delar, varvid gäller att endast varubeskrivningar på samma siffernivå skall jämföras med varandra. Vid tillämpningen av denna regel skall anmärkningarna till den berörda avdelningen och det berörda kapitlet också beaktas, om inte omständigheterna kräver annat.”

3. Lydelsen av numren och undernumren och av anmärkningarna till kapitlen och avdelningarna

Undernummer 8471 50 90

8 När kommissionens förordning (EG) nr 1400/2001 av den 10 juli 2001 om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen (EGT L 189, s. 5) (nedan kallad den ifrågasatta förordningen) antogs hade de nummer och undernummer som motsvarade KN-nummer 8471 50 90 följande lydelse:

”8471 Maskiner för automatisk databehandling och enheter till sådana maskiner; magnetiska och optiska läsare, maskiner för överföring av data till databärare i kodad form samt maskiner för bearbetning av sådana data, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans.

8471 50 Digitala bearbetningsenheter, andra än sådana enligt nr 8471 41 [och] 8471 49, även sådana som innehåller en eller två av följande enheter inom samma hölje, nämligen: minnen, inorgan och utorgan.

8471 50 10 För civila luftfartyg

8471 50 90 Andra.”

- 9 Nummer 8471 utgör en del av kapitel 84 som har rubriken ”Kärnreaktorer, ångpannor, maskiner, och apparater och mekaniska redskap; delar till sådana varor”. Detta kapitel utgör i sin tur en del av avdelning XVI i Kombinerade nomenklaturen, vilket har titeln ”Maskiner och apparater samt mekaniska redskap; elektriska material; delar till sådana varor; apparater för inspelning eller återgivning av ljud, apparater för inspelning eller återgivning av bilder eller ljud för television samt delar och tillbehör till sådana apparater”. I enlighet med anmärkning 1 p till avdelning XVI ”omfattar [denna avdelning] inte ... artiklar enligt kap. 95”.
- 10 Kapitel 84 inleds med ett antal anmärkningar, anmärkningar till undernummer och kompletterande anmärkningar. Bland dessa anmärkningar anges följande i anmärkning 5:

”A. Med maskiner för automatisk databehandling i nr 8471 förstås

a) digitalmaskiner som

1. kan lagra ett eller flera bearbetningsprogram samt åtminstone de data som är omedelbart nödvändiga för att utföra programmet,

2. fritt kan programmeras efter användarens behov,

 3. kan utföra de aritmetiska beräkningar som användaren begär, samt

 4. utan mänskligt ingripande kan utföra ett bearbetningsprogram som de, om så behövs, kan modifiera genom logiskt beslut under pågående körning,
- ...

E. Maskiner som utför en specifik uppgift, annan än databehandling, och som ingår i eller arbetar i anslutning till en maskin för automatisk databehandling skall klassificeras enligt de nummer som motsvarar deras respektive arbetsuppgifter eller, om detta inte är möjligt, enligt något slumpnummer.”

Undernumren 8524 39 10 och 8524 39 90

- 11 Vid den tidpunkt då den ifrågasatta förordningen antogs hade de nummer och undernummer som motsvarar KN-nummer 8524 39 10 och 8524 39 90 följande innehåll:

”8524 Grammfonskivor, inspelade band och andra media med inspelningar av ljud eller av andra fenomen, inbegripet matriser för tillverkning av grammfonskivor men inte produkter enligt kapitel 37:

8524 31 Skivor för laseravläsningssystem

...

8524 39 Andra

8524 39 10 För återgivning av instruktioner, data, ljud och bilder som lagrats i maskinläsbart, binärt format, och som kan manipuleras eller behandlas interaktivt av en användare, med hjälp av en maskin för automatisk databehandling

8524 39 90 Andra.”

¹² Kapitel 85 har benämningen ”Elektriska maskiner och apparater, elektrisk materi [e] samt delar till sådana varor; apparater för inspelning eller återgivning av ljud, apparater för inspelning eller återgivning av bilder och ljud för television samt delar och tillbehör till sådana apparater”. Liksom kapitel 84 utgör även detta kapitel en del av avdelning XVI.

Undernummer 9504 10 00

- 13 Vid den tidpunkt då den ifrågasatta förordningen antogs hade de nummer och undernummer som motsvarar nummer 9504 10 00 följande lydelse:

”9504 Artiklar för sällskapsspel, inbegripet spelapparater för spelhallar, nöjesfält e.d., biljardbord och bord för kasinon samt automatiska kägelresare för bowlinghallar:

9504 10 00 Videospel av sådana slag som används tillsammans med en televi-
sionsmottagare.”

- 14 Nummer 9504 utgör en del av kapitel 95 i avdelning XX i Kombinerade nomenklaturen. Avdelning XX går under benämningen ”Diverse varor”. Kapitel 95 kallas ”Leksaker, spel och sportartiklar; delar till sådana artiklar”.

- 15 I FAHS till nummer 9504 anges att följande inte omfattas av detta nummer:

”...

- b) maskiner och apparater som uppfyller villkoren enligt anm. 5 A till kap. 84, även om de är programmerbara för videospel (nr 84.71) ...”

4. *Bindande klassificeringsbesked*

- 16 Enligt artiklarna 11.1 och 12 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4) (nedan kallad tullkodexen) kan ekonomiska aktörer erhålla bindande klassificeringsbesked (nedan kallade BKB) av tullmyndigheterna. Det rör sig om upplysningar avseende klassificeringen av bestämda varor som binder myndigheterna i förhållande till den som ansöker om och/eller är innehavare av ett BKB.
- 17 I artikel 12 i tullkodexen anges följande:

” ...

5. [BKB] skall upphöra att gälla

- a) när en förordning har antagits och [beskeden] inte längre överensstämmer med det som därmed fastställs,

...

6. Innehavaren av [BKB] som upphör att gälla enligt punkt 5 b eller punkt 5 c får fortfarande använda dessa besked under sex månader från dagen för offentliggörandet eller delgivningen under förutsättning att han slutit bindande avtal om

köp eller försäljning av varorna i fråga på grundval av de bindande [beskeden] innan beslut om denna tulltaxebestämmelse fattades. Om det gäller produkter för vilka en import-, export- eller flutfastställelselicens inlämnas när tullformaliteterna genomförs, ersätts emellertid tiden på sex månader med licensens giltighetstid.

I det fall som avses i punkt 5 a får en frist, som skall gälla för föregående stycke, fastställas i förordningen.”

Bakgrund till tvisten

Förfarandet i Förenade kungariket

- 18 Sony Computer Entertainment Europe Ltd (nedan kallat sökanden) är den enda importören av konsolen PlayStation®2 i gemenskapen, och det importerar konsolen antingen direkt eller genom sitt systerbolag Sony Logistics Europe NV.
- 19 Den 28 augusti 2000 ansökte bolaget om ett BKB av Customs and Excise (tullmyndigheterna i Förenade kungariket) för konsolen PlayStation®2, modellerna SCPH-30003 och SCPH-30004. I detta sammanhang föreslog bolaget att varan skulle klassificeras enligt KN-nummer 8471 50 90 med motiveringen att konsolen PlayStation®2 uppfyllde samtliga de kriterier som anges i anmärkning 5 A till kapitel 84 i Kombinerade nomenklaturen och att, med beaktande av FAHS b till nummer 9504 i Harmoniserade systemet, en klassificering enligt undernummer 9504 10 inte var möjlig.

- 20 Den 19 oktober 2000 utfärdade Förenade kungarikets tullmyndigheter BKB nr GB 105614503 till sökanden, i vilket konsolen PlayStation®2 klassificerades enligt KN-nummer 9504 10 00. Tullmyndigheterna grundade sitt beslut på konstaterandet att konsolen PlayStation®2 inte kunde programmeras fritt och följaktligen inte uppfyllde samtliga de villkor som anges i anmärkning 5 till kapitel 84 i Kombinerade nomenklaturen.
- 21 Den 22 november 2000 ingav sökanden en formell ansökan om omprövning av beslutet till de behöriga myndigheterna.
- 22 I en skrivelse av den 5 januari 2001 informerade den handläggare som var ansvarig för omprövningen sökanden om att man hade beslutat att behålla klassificeringen av varan i fråga enligt KN-nummer 9504 10 00. Beslutet grundades på att konsolen PlayStation®2 inte kunde programmeras fritt. Han informerade dessutom sökanden om att kommissionen hade fått kännedom om det BKB som utfärdats beträffande konsolen PlayStation®2 och att ärendet hade diskuterats under tullkodexkommitténs tvåhundra-trettiosjätte möte, sektionen för ”nomenklatur och statistik” (nedan kallad nomenklaturkommittén), vilket hade ägt rum den 4 och den 5 december 2000.
- 23 Den 31 januari 2001 väckte sökanden talan inför VAT and Duties Tribunal (London) mot det beslut som hade fattats efter omprövningen. Under förhandlingen den 30 maj 2001 begärde Förenade kungarikets tullmyndigheter att målet skulle vilandeförklaras på grund av att klassificeringen av konsolen PlayStation®2 samtidigt diskuterades inför nomenklaturkommittén och att ett beslut var nära förestående. Medan denna begäran var föremål för bedömning av VAT and Duties Tribunal informerade tullmyndigheterna den domstolen om att de just per fax hade erhållit en kopia av nomenklaturkommitténs beslut. Detta beslut var identiskt med det som återges i bilagan till den ifrågasatta förordningen. Trots att nomenklaturkommittén hade klassificerat konsolen PlayStation®2 enligt KN-nummer 9504 10 00, beslutade Förenade kungarikets tullmyndigheter att inte längre bestrida den talan som väckts av sökanden, då det följde av det beslut som sänts över från nomenklaturkommittén att konsolen PlayStation®2 kunde programmeras fritt. Följaktligen var det konstaterande som låg till grund för

det ifrågasatta beslutet, det vill säga att konsolen PlayStation®2 inte kunde programmeras fritt, ogiltigt. Sedan VAT and Duties Tribunal hade konstaterat att parterna var överens, biföll den talan den 5 juni 2001.

- 24 Till följd av detta beslut ändrade Förenade kungarikets tullmyndigheter BKB nr GB 105614503 genom beslut av den 12 juni 2001. De klassificerade konsolen PlayStation®2 enligt KN-nummer 8471 49 90 med verkan från den 19 oktober 2000.

Förfarandet inför nomenklaturkommittén

- 25 Efter att ha erhållit den information som översändes av Förenade kungarikets tullmyndigheter i november 2000, kontaktade sökanden ordföranden i nomenklaturkommittén i januari 2001. Den senare bekräftade att det pågick diskussioner i kommittén rörande tullklassificeringen av konsolen PlayStation®2. Dessutom informerade han, genom e-post av den 9 februari 2001, sökanden om att klassificeringen av konsolen PlayStation®2 var inskriven på dagordningen för nomenklaturkommitténs nästa möte och att sökanden skulle bjudas in för att delta och presentera sin vara.
- 26 Under detta möte, som var nomenklaturkommitténs tvåhundrafyrtiotredje möte och som hölls i Bryssel den 26 och den 27 februari 2001, presenterade sökanden konsolen PlayStation®2 och besvarade diverse frågor från kommitténs medlemmar. Sökanden ingav även ytterligare en kopia av sina slutsatser avseende tullklassificeringen av konsolen PlayStation®2.
- 27 Därefter hade sökanden och kommissionen diverse ytterligare kontakter för att förbereda beslutet rörande tullklassificeringen av konsolen PlayStation®2 och den medföljande cd-romskivan.

Den ifrågasatta förordningen

- 28 Den 10 juli 2001 antog kommissionen den ifrågasatta förordningen. Följande dag offentliggjordes förordningen i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.
- 29 I artikel 1 i den ifrågasatta förordningen föreskrivs att ”[d]e varor som beskrivs i kolumn 1 i den bifogade tabellen skall i Kombinerade nomenklaturen klassificeras enligt motsvarande KN-nummer i kolumn 2 i samma tabell”. Enligt artikel 2 i denna förordning kan de BKB som har utfärdats av medlemsstaternas tullmyndigheter och ”som inte stämmer överens med de rättigheter som fastställs i denna förordning ... fortfarande åberopas ... under en period av tre månader”. Slutligen föreskrivs i artikel 3 att förordningen träder i kraft på den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.
- 30 Bilagan till den ifrågasatta förordningen innehåller tre kolumner. I kolumn 1 beskrivs varorna, i kolumn 2 anges det KN-nummer som skall tillämpas på de varor som beskrivs i kolumn 1. Slutligen ges i kolumn 3 en motivering till klassificeringen.
- 31 Utöver en beskrivning av en pumpflaska för flytande tvål innehåller kolumn 1 i bilagan till den ifrågasatta förordningen följande varubeskrivning:

”En apparat (konsol) förpackad i en kartong för försäljning i detaljhandeln, tillsammans med en kontrollmodul med en anslutningskabel, en cd-rom och en kabel för att ansluta konsolen till audio/videoenheter och en strömförsörjningskabel.

Konsolen innefattar följande delar:

- En centralenhet (CPU).

- En 32 Mbit DRAM primärminnesmodul.

- DVD-läsare (digital versatile disk).

- Ett grafikchip.

- 2 anslutningsportar för USB (universal serial bus).

- 2 portar för kontrollmoduler.

- 2 platser för minneskort.

- En anslutningsport för audio/video (IEEE 1394).

- En optisk digital utgångsport.

Utöver kontrollmodulen kan flera enheter anslutas till konsolen, t.ex. standard tangentbord, en mus, en televisionsapparat, en dataskärm eller en skrivare.

Ett utrymme inuti konsolen gör det möjligt att införa hårddisk och anslutningsadapter för Ethernet.

Apparaten kan

- bearbeta dedicerad programvara för videospel,
- omvandla digital information från DVD- eller cd-skivor till video/audio-signaler för återgivning i televisionsapparater eller ljudsystem,
- bearbeta programvara i 'YABASIC'.

Kontrollmodulen har flera kontrollknappar, som huvudsakligen används för att spela videospel.

Cd-romskivan innehåller programmeringsspråket 'YABASIC' samt flera videospel och videor.”

- 32 Under kolumn 1 finns även en hänvisning till det fotografi som bilagts till den ifrågasatta förordningen. En fotnot under denna hänvisning preciserar att ”fotografierna ... endast [är] vägledande”. Utöver en pumpflaska för flytande tvål visar det bilagda fotografiet en apparat på vilken logotypen PlayStation@2 syns tydligt och på vilken läsaren är öppen. En kontrollmodul är kopplad till denna apparat.
- 33 I kolumn 2 anges att den apparat som motsvaras av den beskrivning som återgivits ovan i punkt 31 skall klassificeras enligt KN-nummer 9504 10 00. Cd-romskivan som medföljer apparaten klassificeras enligt KN-nummer 8524 39 90.
- 34 Slutligen ges i kolumn 3 följande motivering för den tullklassificering som angivits i kolumn 2:

”Klassificering på grundval av de allmänna bestämmelserna 1, 3 b och 6 för tolkning av Kombinerade nomenklaturen samt anmärkning 6 till kapitel 85 och texten till KN-nummer 8524, 8524 39, 8524 39 90 samt 9504 och 9504 10 00.

Av de olika funktionerna (inbegripet videospel, uppspelning av cd-audio, DVD-videor, automatisk databehandling etc.) är det videospelsfunktionen som ger apparaten dess huvudsakliga karaktär och bestämmer klassificeringen under nr 9504 som en spelkonsol.”

Förfarandet efter offentliggörandet av den ifrågasatta förordningen

- 35 Den 25 juli 2001 skickade Förenade kungarikets tullmyndigheter ett beslut om upphävande till sökanden, genom vilket sökanden informerades om att BKB nr GB 105614503, i enlighet med artikel 3 i den ifrågasatta förordningen, skulle upphävas från den 31 juli 2001 (nedan kallat beslutet om upphävande).
- 36 Den 6 september 2001 ingav sökanden en ansökan om administrativ omprövning av beslutet om upphävande. Sökanden ansåg att detta beslut inte var giltigt eftersom det antogs genom tillämpning av en rättsstridig gemenskapsrättsakt, det vill säga den ifrågasatta förordningen. Sökanden begärde att Förenade kungarikets tullmyndigheter skulle ogiltigförklara beslutet om upphävande så att BKB nr GB 105614503 skulle fortsätta att ha juridisk verkan.

Förfarandet och yrkanden

- 37 Genom ansökan, som inkom till förstainstansrättens kansli den 3 oktober 2001, väckte sökanden talan om ogiltigförklaring av den ifrågasatta förordningen.
- 38 Sökanden har yrkat att förstainstansrätten skall

— förklara att talan kan tas upp till sakprövning,

— ogiltigförklara den ifrågasatta förordningen, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

39 Svaranden har yrkat att förstainstansrätten skall

— avvisa eller i vart fall ogilla talan,

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

40 Förstainstansrätten (tredje avdelningen) beslutade på grundval av referentens rapport att inleda det muntliga förfarandet och att, inom ramen för den processledning som avses i artikel 64 i förstainstansrättens rättegångsregler, ställa skriftliga frågor till parterna. Svaranden och sökanden besvarade denna anmodan genom skrivelser av den 14 respektive den 15 januari 2003.

41 Parterna utvecklade sin talan och svarade på förstainstansrättens frågor vid förhandlingen den 13 februari 2003.

Rättslig bedömning

1. *Upptagande till sakprövning*

Parternas argument

42 Sökanden har åberopat tre olika grunder för att visa att den uppfyller de villkor som ställs i artikel 230 fjärde stycket EG för att en talan skall tas upp till sakprövning. För det första har den gjort gällande att svaranden i form av en

förordning har antagit ett beslut som är riktat till sökanden eller ett beslut som direkt och personligen berör den. För det andra anser sökanden att även om den ifrågasatta förordningen skulle utgöra en äkta förordning, berörs sökanden direkt och personligen av denna rättsakt. Slutligen har sökanden gjort gällande att dess talan måste tas upp till sakprövning, eftersom de andra former av talan som skulle kunna väckas inför nationella domstolar inte erbjuder någon ändamålsenlig lösning.

- 43 Svaranden anser att samtliga de grunder som har åberopats av sökanden för att visa att dess talan kan tas upp till sakprövning i enlighet med de villkor som anges i artikel 230 fjärde stycket EG saknar fog, och att talan följaktligen bör avvisas.
- 44 För det första har svaranden gjort gällande att den ifrågasatta förordningen utan tvivel är en förordning, eftersom den på ett generellt sätt fastställer tullklassificeringen för de varor som beskrivs i kolumn 1 i dess bilaga och är tillämplig på all import av varorna i fråga, oavsett vem tillverkaren eller importören är, i alla medlemsstaterna.
- 45 Enligt svaranden har denna uppfattning bekräftats i domstolens och förstainstansrättens rättspraxis, bland annat i domstolens dom av den 14 februari 1985 i mål 40/84, Casteels mot kommissionen (REG 1985, s. 667) samt i förstainstansrättens beslut av den 29 april 1999 i mål T-120/98, Alce mot kommissionen (REG 1999, s. II-1395), och av den 30 januari 2001 i mål T-49/00, Iposea mot kommissionen (REG 2001, s. II-163). Svaranden har särskilt understrukt att förstainstansrätten vid upprepade tillfällen har fastslagit att klassificeringsförordningar tillämpas på objektivt fastställda situationer och medför rättsverkningar för en allmänt och abstrakt angiven personkrets, bland annat för importörer av varor (se, särskilt, beslutet i det ovannämnda målet Iposea mot kommissionen, punkt 24).
- 46 Svaranden har i detta hänseende tillbakavisat sökandens påstående att den detaljerade beskrivning av varorna som finns i kolumn 1 i den tabell som bilagts förordningen är oförenlig med dess karaktär som förordning. Svaranden har

understrukit att man måste komma ihåg det juridiska sammanhang i vilket klassificeringsförordningarna finns. När det är svårt att klassificera en viss vara eller när det råder delade meningar om klassificeringen, kan kommissionen nämligen efter att ha förelagt tullkodexkommittén ett förslag till åtgärder, enligt artikel 9 i förordningen om Kombinerade nomenklaturen, anta en förordning rörande klassificeringen av varan i fråga. Svaranden har understrukit att även om denna förordning gäller en särskild vara är den ändå en allmänt tillämplig rättsakt, eftersom den inte är tillämplig på vare sig en specifik ekonomisk aktör eller en särskild transaktion. Enligt svaranden tillämpas en sådan förordning i första hand på varor som är identiska med dem som har undersökts av tullkodexkommittén, det vill säga varor som motsvarar den summariska beskrivning som återges i bilagan till klassificeringsförordningen.

- 47 Svaranden har vidgått att i förevarande fall antogs den ifrågasatta förordningen efter det att nomenklaturkommittén hade undersökt sökandens vara, vilket innebär att en klassificering av konsolen PlayStation®2 från den synpunkten faktiskt ombesörjdes genom förordningen. Svaranden anser däremot att den ifrågasatta förordningen inte "avser" konsolen PlayStation®2, då den inte enbart är tillämplig på denna specifika vara, utan på alla varor som motsvarar den beskrivning som finns i dess bilaga. Följaktligen anser svaranden att även om sökanden för närvarande är den enda importören av konsolen PlayStation®2, hindrar detta inte att andra importörer av varor som är identiska med denna eventuellt kan vara berörda av förordningen. Svaranden har även angivit att enligt den information som den har tillgång till har Förenade kungarikets tullmyndigheter utfärdat ett BKB beträffande varan PlayStation®2 till ett annat bolag än sökanden.
- 48 Svaranden har även ifrågasatt den hänvisning som sökanden har gjort till kommissionens förordning (EG) nr 1508/2000 av den 11 juli 2000 om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen (EGT L 174, s. 3), genom vilken en konkurrerande vara till PlayStation®2 klassificerades enligt KN-nummer 9504 10 00. Svaranden har påpekat att, såsom sökanden själv har vidgått, denna klassificering rörde en vara som var "fundamentalt annorlunda" eftersom det rörde sig om en vara vars "spelprogram inte kunde modifieras av användaren".

- 49 Slutligen anser svaranden att det är felaktigt av sökanden att påstå att den ifrågasatta förordningen inte rimligen kan tillämpas analogt. Svaranden har påpekat att klassificeringsförordningarna generellt sett innebär tillämpning av en allmän bestämmelse på ett specifikt fall och innehåller anvisningar för hur bestämmelsen skall tolkas analogt i förhållande till liknande varor. Svaranden har understrukit att detta tillvägagångssätt används för det första för att säkerställa en konsekvent tolkning av Kombinerade nomenklaturen, för det andra för att säkerställa att näringsidkare behandlas lika och för det tredje för att undvika att näringsidkarna försöker kringgå syftet med den Kombinerade nomenklaturen genom att göra marginella ändringar av varornas egenskaper med det enda syftet att undvika en klassificering som kan vara ofördelaktig. Enligt svaranden kan den berörda tulladministrationen, de ekonomiska aktörerna eller varje domstol inför vilken en tvist rörande en klassificeringsförordning har anhängiggjorts, med stöd av den varubeskrivning som finns i den aktuella förordningen och den motivering som finns i nomenklaturen, analogt tillämpa sagda förordning på den särskilda produkten i fråga. Svaranden har även understrukit att det i förevarande fall följer av den information som den har tillgänglig att förordningen även är tillämplig på liknande produkter, såsom Microsofts konsol Xbox och spelet Nintendo GameCube.
- 50 För det andra, även om svaranden har vitsordat att sökanden är direkt berörd av den ifrågasatta förordningen, anser den att sökanden inte är personligen berörd av den.
- 51 Svaranden anser i detta hänseende att förstainstansrättens dom av den 13 februari 2001 i de förenade målen T-133/98 och T-134/98, Hewlett Packard France och Hewlett Packard Europe mot kommissionen (REG 2001, s. II-613), till vilken sökanden har hänvisat, skiljer sig betydligt från förevarande fall, eftersom sökanden i de målen var innehavare av ett flertal BKB rörande samma produkt i olika medlemsstater och uppenbarligen var personligen berörd av det beslut som kommissionen hade riktat till dessa medlemsstater för att upphäva de BKB som de hade utfärdat. Svaranden har dessutom påpekat att den i det målet inte ens väckte frågan om talan kunde tas upp till sakprövning.

- 52 Vidare anser svaranden att det är felaktigt av sökanden att hänvisa till beslutet i det ovan i punkt 45 nämnda målet Iposea mot kommissionen. Den har understrukt att förstainstansrätten i det beslutet fastslog att den talan som Iposea väckt angående ogiltigförklaring av en klassificeringsförordning inte kunde tas upp till sakprövning, med beaktande av fast rättspraxis rörande kravet på att sökandens personliga intressen skall påverkas, när det gäller talan om ogiltigförklaring av bestämmelser i förordningar. Svaranden har härvid tillbakavisat det argument som sökanden har försökt att *a contrario* härleda ur detta beslut, nämligen att det skulle innebära att alla ekonomiska aktörer som innehar ett BKB rörande varor som avses i en klassificeringsförordning automatiskt är "personligen berörda" av en sådan förordning. Enligt svaranden kan inte något motivera ett sådant påstående, som för övrigt strider mot kravet på att tillhöra en sluten krets. Dessutom har svaranden erinrat om att den ifrågasatta förordningen inte enbart rör sökanden eller varje annan innehavare av ett BKB rörande den vara som beskrivs i denna, utan varje importör av en identisk eller jämförbar vara.
- 53 Svaranden har även tillbakavisat att domstolens dom av den 11 februari 1999 i mål C-390/95 P, Antillean Rice Mills m.fl. mot kommissionen (REG 1999, s. I-769) skulle vara relevant vid bedömningen av förevarande fall. Svaranden har påpekat att den domen rörde en klausul om skyddsåtgärder som fanns i rådets beslut 91/482/EEG av den 25 juli 1991 om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna med Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT L 263, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 18, s. 3) i vilken det uttryckligen krävdes att kommissionen, när den avsåg att vidta sådana åtgärder, skulle undersöka vilka negativa återverkningar dess beslut kunde ha på ekonomin i de länder och utomeuropeiska territorier som var i fråga, liksom på berörda företag. Svaranden har understrukt att inga krav av denna typ finns i artikel 9 eller i någon annan artikel i förordningen om Kombinerade nomenklaturen, vilken utgör den rättsliga grunden för den förordning som är aktuell i förevarande fall.
- 54 Svaranden har slutligen hävdad att sökandens argumentation inte på något sätt understöds av den omständigheten att det i den ifrågasatta förordningen föreskrivs att ett BKB fortfarande kan återopas under en period av tre månader från det datum då sagda förordning trädde i kraft, i enlighet med bestämmelserna i artikel 12.6 i tullkodexen. Svaranden anser att även om det är riktigt att innehavaren av ett BKB kan ha rätt att ifrågasätta avsaknaden av en sådan period som anges i klassificeringsförordningen eller dess längd, innebär inte det att den har rätt att ifrågasätta själva klassificeringen.

- 55 Avslutningsvis har svaranden påpekat att sökanden inte har förnekat vare sig att det finns andra möjligheter att väcka talan inför de nationella domstolarna, eller att de senare skulle kunna begära ett förhandsavgörande, utan endast har påstått att det går fortare att väcka en direkt talan i enlighet med artikel 230 fjärde stycket EG, och att framgång i denna instans skulle bidra till en förbättring av dess finansiella situation. Svaranden har understrukt att sökanden inte ens har åberopat faktiska omständigheter eller statistik för att understödja detta argument. Vidare anser svaranden att även om sådana omständigheter hade framförts, skulle de i vart fall inte ha varit tillräckliga för att stödja sökandens argumentation. Eftersom ett sådant argument kan åberopas i samtliga fall, kan förstainstansrätten inte godta det utan att fullständigt äventyra gränserna för fysiska och juridiska personers talerätt i förhållande till gemenskapsrätten så som de anges i artikel 230 fjärde stycket EG.

Förstainstansrättens bedömning

- 56 Inledningsvis underkänner förstainstansrätten sökandens argumentation, enligt vilken förevarande talan skall tas upp till sakprövning eftersom en avvisning av den skulle medföra att sökanden förvägrades rätten att få åtgärden överprövad.
- 57 Såsom framgår, i huvudsak, av domstolens dom av den 25 juli 2002 i mål C-50/00 P, Unión de Pequeños Agricultores mot rådet (REG 2002, s. I-6677), punkt 36 och följande punkter, kan den omständigheten att det saknas möjlighet att föra talan inför en nationell domstol inte utgöra en omständighet som motiverar att gemenskapens domstolar skall pröva en talan som har väckts av enskilda som inte uppfyller de villkor för talerätt som anges i artikel 230 fjärde stycket EG. I ett fall som detta, där sökanden inte ens har påstått att det saknas möjligheter att väcka talan, utan endast att dessa möjligheter inte är lämpliga och att de för sökanden skulle medföra en större ekonomisk skada på grund av att de är långdragna, är det följaktligen *a fortiori* uteslutet att förstainstansrätten tar upp talan till sakprövning då sökanden inte är direkt eller personligen berörd av den ifrågasatta rättsakten.

- 58 Vidare skall det understrykas att enligt rättspraxis kan enskilda i princip inte, med stöd av artikel 230 fjärde stycket EG, väcka talan om ogiltigförklaring av klassificeringsförfordningar (domen i det ovan i punkt 45 nämnda målet Casteels mot kommissionen, punkt 10 och följande punkter, beslutet i det ovan i punkt 45 nämnda målet Alce mot kommissionen, punkt 16 och följande punkter, och beslutet i det ovan i punkt 45 nämnda målet Iposea mot kommissionen, punkt 23 och följande punkter). Som domstolen konstaterade i sin dom i målet Casteels mot kommissionen "[är dessa förfordningar] trots de konkreta beskrivningar som finns i [dem] ... icke desto mindre i alla hänseenden allmänt tillämpliga genom att de för det första avser alla produkter som motsvarar den beskrivna typen, oavsett deras specifika egenskaper i övrigt och oavsett var de kommer ifrån, och för det andra gäller de, i syfte att säkerställa en enhetlig tillämpning av Gemensamma tulltaxan, för alla tullmyndigheter i gemenskapen och i förhållande till alla importörer" (punkt 11 i domen).
- 59 Enligt fast rättspraxis kan emellertid vissa ekonomiska aktörer under vissa omständigheter beröras direkt och personligen av en allmänt tillämplig rättsakt (se bland annat domstolens dom av den 17 januari 1985 i mål 11/82, Piraiki-Patraiki m.fl. mot kommissionen, REG 1985, s. 207, punkt 5 och följande punkter, av den 26 juni 1990 i mål C-152/88, Sofrimport mot kommissionen, REG 1990, s. I-2477, punkterna 11-13, av den 16 maj 1991 i mål C-358/89, Extramet Industrie mot rådet, REG 1991, s. I-2501, punkterna 13-18, och av den 18 maj 1994 i mål C-309/89, Codorniu mot rådet, REG 1994, s. I-1853, punkterna 19-22, svensk specialutgåva, volym 15, s. I-141). Dessa aktörer kan följaktligen väcka talan mot rättsakten i fråga på grundval av artikel 230 fjärde stycket EG.
- 60 Frågan är alltså huruvida sökanden är direkt och personligen berörd av den ifrågasatta förordningen.
- 61 I förevarande fall är det uppenbart och ostridigt mellan parterna att sökanden är direkt berörd av den ifrågasatta förordningen.

- 62 Den ifrågasatta förordningen har nämligen inverkan på sökandens rättsliga situation och lämnar inte dem till vilka åtgärden är riktad och som skall genomföra den något utrymme för skönsmässig bedömning, eftersom genomförandet skall ha en rent automatisk karaktär och följer enbart av gemenskapslagstiftningen utan att några mellanliggande regler skall tillämpas (domstolens dom av den 5 maj 1998 i mål C-386/96 P, Dreyfus mot kommissionen, REG 1998, s. I-2309, punkt 43 och där nämnd rättspraxis). Det skall särskilt uppmärksammas att förordningen medförde att, efter det att de tre månader som anges i artikel 2 i förordningen hade löpt ut, det BKB som hade utfärdats till sökanden av Förenade kungarikets tullmyndigheter blev ogiltigt och import av konsolen PlayStation®2 till detta land underställdes en tullsats på 1,7 procent, i stället för en nollsats, vilket den föll under enligt detta BKB.
- 63 Vad gäller kravet på att vara personligen berörd följer det vidare av fast rättspraxis att fysiska eller juridiska personer kan vara personligen berörda av en allmänt tillämplig rättsakt, som till exempel en förordning, endast om de berörs av den på grund av vissa egenskaper som är utmärkande för dem eller på grund av en faktisk situation som särskiljer dem från alla andra personer och därigenom försätter dem i en ställning som motsvarar den som gäller för en person som ett beslut är riktat till (domstolens dom av den 10 december 2002, kommissionen mot Camar och Tico, C-312/00 P, REG 2002, s. I-11355, punkt 73 och där nämnd rättspraxis).
- 64 I detta hänseende skall det för det första påpekas att det administrativa förfarandet som ledde fram till antagandet av den ifrågasatta förordningen inleddes genom att sökanden den 28 augusti 2000 ansökte om ett BKB vid Förenade kungarikets tullmyndigheter och att detta förfarande specifikt gällde tullklassificeringen av konsolen PlayStation®2.
- 65 Såsom framgår bland annat av det beslut av den 5 januari 2001 som Förenade kungarikets tullmyndigheter riktade till sökanden till följd av dennes begäran om omprövning av det BKB som beviljades den 19 oktober 2000, var det på grund av att detta BKB utfärdades som frågan om tullklassificeringen av konsolen PlayStation®2 diskuterades inom nomenklaturkommittén. När sökanden hade fått del av denna information tog den kontakt med svarandens behöriga

tjänsteavdelningar och presenterade, efter anmodan av de senare, konsolen PlayStation®2 under nomenklaturkommitténs tvåhundrafyrtiotredje möte, som hölls i Bryssel den 26 och den 27 februari 2001 genom att besvara diverse frågor från medlemmarna i denna kommitté. Vid detta tillfälle ingav sökanden en handling som innehöll dess slutsatser avseende tullklassificeringen av konsolen PlayStation®2. Efter detta möte hade sökanden och svaranden diverse ytterligare kontakter. Alltså skickade sökanden den 6 mars 2001 till ordföranden i denna kommitté en sammanfattning av mötet, en kopia av den PowerPoint-presentation som visades under detta tillfälle, liksom diverse förberedande anteckningar och en lista med frågor och svar från mötet. Efter en begäran per telefon från svaranden överlämnade sökanden dessutom en detaljerad beskrivning av alla de beståndsdelar som finns med på den cd-rom som medföljer konsolen PlayStation®2. Frågan hur konsolen PlayStation®2 skulle klassificeras och antagandet av en förordning som gällde denna klassificering togs senare åter särskilt upp under nomenklaturkommitténs tvåhundrafyrtiosjunde möte, vilket hölls den 9–11 april 2001, och under nomenklaturkommitténs tvåhundrafemtioandra möte, som hölls den 30 maj 2001. Dessa diskussioner ledde slutligen fram till antagandet av den ifrågasatta förordningen den 10 juli 2001.

66 Det skall för övrigt understrykas att svaranden inte vid något tillfälle har påstått att någon annan vara, identisk eller liknande, demonstrerades för eller diskuterades inom nomenklaturkommittén inom ramen för det förfarande som ledde fram till antagandet av den ifrågasatta förordningen.

67 Det skall även uppmärksammas att inom ramen för den talan som väcktes inför VAT and Duties Tribunal mot det beslut som fattats av Förenade kungarikets tullmyndigheter, daterat den 5 januari 2001, begärde dessa myndigheter uttryckligen att VAT and Duties Tribunal skulle vilandeförklara målet på den grunden att frågan om tullklassificeringen av konsolen PlayStation®2 samtidigt var föremål för diskussioner inom nomenklaturkommittén.

68 För det andra erinrar förstainstansrätten om att det var med hänsyn till nomenklaturkommitténs slutliga ställningstagande, och särskilt med hänsyn till nomenklaturkommitténs konstaterande att konsolen PlayStation®2 kunde pro-

grammeras fritt, som Förenade kungarikets tullmyndigheter beslutade att inte längre bestrida den talan som väckts av sökanden inför VAT and Duties Tribunal, och som den domstolen, efter att ha konstaterat att parterna var överens, genom dom av den 5 juni 2001 biföll talan. Till följd av detta beslut utfärdade myndigheterna, genom beslut av den 12 juni 2001, ett BKB enligt vilket konsolen PlayStation®2 klassificerades enligt KN-nummer 8471 49 90. Beslutet gavs retroaktiv effekt från den 19 oktober 2000. Det är ostridigt mellan parterna att vid tidpunkten för antagandet av den ifrågasatta förordningen, var detta BKB det enda som klassificerade konsolen PlayStation®2 enligt nummer 8471.

- 69 Härav följer att eftersom konsolen PlayStation®2 genom den ifrågasatta förordningen klassificerades enligt nummer 9504, var sökanden det enda företag vars rättsliga situation påverkades på grund av att denna förordning antogs. Antagandet av den ifrågasatta förordningen hade, i enlighet med artikel 12.5 a i tullkodexen, till följd att det BKB som hade utfärdats för sökandens räkning av Förenade kungarikets tullmyndigheter upphörde att gälla.
- 70 Till skillnad från vad svaranden har påstått har det i detta hänseende ingen betydelse att Förenade kungarikets tullmyndigheter senare utfärdade ett BKB beträffande tullklassificeringen av konsolen PlayStation®2 till en annan ekonomisk aktör. Såsom framgår av den kopia av sagda BKB som givits in av kommissionen, hade kommissionen redan klassificerat apparaten i fråga enligt nummer 9504 och inte enligt nummer 8471, vilket innebär att dess innehavares rättsliga situation inte på något sätt påverkades av den ifrågasatta förordningen, till skillnad från vad som gällde för sökanden.
- 71 För det tredje framgår det av ett antal omständigheter att, även om den ifrågasatta förordningen i förevarande fall är formulerad på ett generellt och abstrakt sätt, gäller den specifikt klassificeringen av konsolen PlayStation®2, eftersom den på ett detaljerat sätt återger denna varas samtliga egenskaper och det, åtminstone när den ifrågasatta förordningen trädde i kraft, inte fanns andra varor som hade samma egenskaper.

- 72 Det bör noteras att svaranden i kolumn 1 i den tabell som återges i bilagan till den ifrågasatta förordningen har gjort en mycket detaljerad beskrivning av de varor för vilka den i kolumn 2 har definierat den tillämpliga tullklassificeringen. Särskilt har svaranden, beträffande den del av kolumn 1 som gäller spelkonsolen och den medföljande cd-romskivan, inte bara beskrivit hur denna specifika apparat presenteras i detaljhandeln, utan även de olika delar som den består av och som den kan kopplas till, samt dess huvudsakliga funktioner. Sökanden har emellertid framhållit, utan att egentligen ha blivit motsagd av svaranden i denna fråga, att denna beskrivning exakt motsvarar de tekniska specifikationer hos spelkonsolen PlayStation®2, som givits in till svaranden, och att beskrivningen är så till den grad preciserad att det är uteslutet att, åtminstone vid den tidpunkt då den ifrågasatta förordningen trädde i kraft, den är tillämplig på andra apparater än på konsolen PlayStation®2.
- 73 Det bör dessutom understrykas att det på sista sidan av bilagan till den ifrågasatta förordningen till och med finns ett fotografi av konsolen PlayStation®2, på vilken logotypen PS2 syns tydligt även om märket Sony som finns på apparatens högra sida har avlägsnats. Såsom Förenade kungarikets tullmyndigheter underströk i den skrivelse av den 18 oktober 2001 som skickades till sökanden, råder det genom detta fotografi inget tvivel om att det faktiskt är konsolen PlayStation®2 som avses i den ifrågasatta förordningen.
- 74 Förstainstansrätten underkänner vidare svarandens argumentation, enligt vilken den ifrågasatta förordningen analogt kan tillämpas på liknande varor. Det är inte möjligt att på grund av denna omständighet som sådan — om vi utgår från att den är fastslagen — utesluta att sökanden ändå skulle vara personligen berörd av den ifrågasatta förordningen. En analog tillämpning av en klassificeringsförordning på liknande produkter måste göras med största försiktighet (se, för ett liknande resonemang, förslag till avgörande av generaladvokaten M. Mischo inför domstolens dom av den 17 maj 2001 i mål C-119/99, Hewlett Packard, REG 2001, s. I-3981, s. I-3983, punkt 17 och följande punkter) och blir mycket svårare i ett fall som det nu aktuella, där klassificeringen av en vara fastställs genom förordningen i fråga på grundval av en bedömning av den funktion som ger den dess huvudsakliga karaktär. En sådan bedömning — om vi utgår från att den är laglig — vilar nämligen åtminstone delvis på utvärderingar som rör det enskilda fallet, vilka svårligen kan överföras till andra situationer.

- 75 Slutligen skall det noteras, såsom redan har understrukits ovan, att sökanden är den enda auktoriserade importören av konsolen PlayStation®2 i gemenskapen. Även om denna enda omständighet inte som sådan är tillräcklig för att visa att sökanden är personligen berörd av den ifrågasatta förordningen (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom i det ovan i punkt 63 nämnda målet kommissionen mot Camar och Tico, punkterna 77–79) är den ändå, med hänsyn till de andra omständigheter som lagts fram, en relevant omständighet vid bedömningen av huruvida sökanden är personligen berörd.
- 76 Det har i detta hänseende ingen betydelse, såsom svaranden har gjort gällande, att Förenade kungarikets tullmyndigheter utfärdade ett BKB rörande klassificeringen av konsolen PlayStation®2 till en annan ekonomisk aktör. Såsom sökanden med rätta har understrukit, skall det noteras att den har rätt att förbjuda parallellimport av konsolen PlayStation®2 med ursprung i länder utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES), på grundval av sin varumärkesrätt och avsaknaden av internationell konsumtion av denna rättighet, såsom det vid upprepade tillfällen har fastslagits i rättspraxis (domstolens dom av den 16 juli 1998 i mål C-355/96, Silhouette International Schmied, REG 1998, s. I-4799, punkt 26, av den 1 juli 1999 i mål C-173/98, Sebago och Maison Dubois, REG 1999, s. I-4103, punkt 21, och av den 20 november 2001 i de förenade målen C-414/99–C-416/99, Zino Davidoff och Levi Strauss, REG 2001, s. I-8691, punkt 33). Även om en konkurrent till sökanden, såsom till exempel en parallellimportör, erhåller ett BKB för konsolen PlayStation®2, kan den följaktligen inte använda det för att importera konsolen PlayStation®2 till EES.
- 77 Med hänsyn till ovanstående konstaterar förstainstansrätten att under de exceptionella omständigheter som föreligger i förevarande fall berörs sökanden av den ifrågasatta förordningen på grund av vissa egenskaper som är utmärkande för sökanden, liksom på grund av en faktisk situation som särskiljer den från alla andra personer och därigenom försätter den i en ställning som motsvarar den som gäller för en person till vilken ett beslut är riktat. Följaktligen är sökanden personligen berörd av denna rättsakt.
- 78 Då samtliga villkor som anges i artikel 230 fjärde stycket EG är uppfyllda, skall denna talan tas upp till sakprövning.

2. Prövning i sak

Allmän redogörelse för argumentationen

- 79 Sökanden har för det första gjort gällande att kommissionen har åsidosatt förordningen om Kombinerade nomenklaturen genom att anta den ifrågasatta förordningen. I detta skede i förfarandet, särskilt med beaktande av att det är ostridigt mellan parterna att konsolen PlayStation®2 uppfyller de villkor som anges i anmärkning 5 A i kapitel 84 för att anses vara en maskin för automatisk databehandling, och, följaktligen, att den kan klassificeras enligt nummer 8471, vilar denna grund huvudsakligen på två delar.
- 80 I den första delen av denna grund har sökanden gjort gällande att eftersom konsolen PlayStation®2 är en maskin för automatisk databehandling som omfattas av nummer 8471, är det inte möjligt att klassificera den enligt nummer 9504. I den andra delen har sökanden hävdats att även om konsolen PlayStation®2 skulle kunna klassificeras enligt nummer 9504 gjorde kommissionen en felaktig rättstillämpning när den fastställde sagda klassificering på grundval av tolkningsregel 3 b.
- 81 För det andra har sökanden gjort gällande att svaranden har åsidosatt motiveringsskyldigheten.
- 82 Svaranden anser att talan inte kan vinna bifall på någon av de grunder som sökanden har åberopat.

Åsidosättande av förordningen om Kombinerade nomenklaturen

Parternas argument

— Första delen: Argumentet rörande omöjligheten att klassificera en maskin för automatisk databehandling, som PlayStation®2, enligt nummer 9504

- 83 Sökanden har gjort gällande att PlayStation®2 inte kan klassificeras enligt nummer 9504, på den grunden att den är en maskin för automatisk databehandling.
- 84 Sökanden har påpekat att denna egenskap gör det möjligt för konsolen PlayStation®2 att behandla olika kategorier av datafiler, bland vilka man finner mjukvara till videospel. Enligt sökanden kan inte klassificeringen av en maskin för automatisk databehandling bero på vilken typ av datafiler som behandlas. En motsatt lösning skulle nämligen leda till det absurda resultatet att en mikro-dator som huvudsakligen används för att göra matematiska kalkyleringar skulle klassificeras som en räknare, en mikro-dator som används för att lyssna på cd-skivor som en cd-spelare och en mikro-dator som används för att spela videospel som en konsol för videospel. Sökanden anser dessutom att detta från juridisk synpunkt skulle leda till en omotiverad begränsning av tillämpningsområdet för nummer 8471 genom införande av en ny regel, vilken skulle utvidga kriteriet ”specifik uppgift”, som anges i anmärkning 5 E i kapitel 84, till alla funktioner som omfattas av något som helst annat nummer eller undernummer i Gemensamma tulltaxan.
- 85 Sökanden har även understrukit att WCO:s kommitté för Harmoniserade systemet uttryckligen har bekräftat att maskiner för automatisk databehandling inte kan klassificeras på grundval av vilken typ av datafiler som de behandlar. Sökanden har påpekat att det i FAHS b till nummer 9504 i Harmoniserade

systemet anges att följande inte omfattas av detta nummer: ”maskiner och apparater som uppfyller villkoren enligt anm. 5 A till kap. 84, även om de är programmerbara för videospel.” Enligt sökanden bekräftas genom denna anmärkning helt enkelt att den omständigheten att en apparat kan användas som en konsol för videospel inte utgör en specifik uppgift som hindrar att en maskin för automatisk databehandling, som konsolen PlayStation®2, klassificeras enligt nummer 8471.

- 86 Sökanden har tillbakavisat samtliga de argument som har åberopats av svaranden för att visa att FAHS b till nummer 9504 inte är tillämplig i förevarande fall. För det första anser sökanden att svaranden inte har bemött de argument rörande sakfrågan som den har gjort gällande, det vill säga att maskiner för automatisk databehandling som kan programmeras fritt inte kan klassificeras på grundval av de typer av filer som deras centralenhet behandlar. För det andra har sökanden understrukit att denna tolkning bekräftas av ursprunget till FAHS b till nummer 9504, eftersom det följer av en genomläsning av den ursprungliga versionen av FAHS att nummer 9504 bara skulle omfatta apparater som uteslutande användes för videospel, till exempel de apparater som endast kunde behandla mjukvaror som specifikt rörde videospel, och alltså inte kunde programmeras fritt. Enligt sökanden visar förarbetena till denna förklarande anmärkning tydligt att dess syfte var att säkerställa att apparater som kunde programmeras fritt inte klassificerades som maskiner för videospel. För det tredje anser sökanden att den omständigheten att konsolen PlayStation®2 inte existerade vid den tidpunkt då FAHS b till nummer 9504 antogs saknar relevans, eftersom svaranden måste tillämpa lagen i dess lydelse vid den aktuella tidpunkten, och att svaranden inte kan åberopa en oförutsedd teknisk utveckling för att utesluta vissa produkter ur ett visst nummer. Enligt sökanden följer det av rättspraxis att även om den tekniska utveckling som har ägt rum inom den berörda industrisektorn kan motivera en ny tullklassificering, är det däremot de berörda gemenskapsinstitutionerna som skall beakta denna utveckling genom att ändra Gemensamma tulltaxan. I avsaknad av en sådan ändring kan inte tolkningen av Gemensamma tulltaxan variera beroende på den tekniska utvecklingen (domstolens dom av den 19 november 1981 i mål 122/80, Analog Devices, REG 1981, s. 2781, av den 20 januari 1989 i mål 234/87, Casio Computer, REG 1989, s. 63, och av

den 9 oktober 1997 i mål C-67/95, Rank Xerox, REG 1997, s. I-5401). Enligt sökanden är FAHS b följaktligen fortfarande giltig så länge den inte har ändrats eller upphävts (domstolens dom av den 7 maj 1991 i mål C-120/90, Post, REG 1991, s. I-2391, punkterna 22 och 23). För det fjärde anser sökanden att förstainstansrätten missleds av den information som svaranden lagt fram beträffande diskussionerna inom kommittén för Harmoniserade systemet, och att det genom denna information snarare visas att det föreligger ett antal missförstånd avseende vissa egenskaper hos konsolen PlayStation®2. Sökanden har särskilt understrukt att, till skillnad från vad som följer av det beslut av den 28 november 2001 av kommittén för Harmoniserade systemet, som ingivits av svaranden, kan konsolen PlayStation®2 med lätthet kopplas till en dataskärm (och inte enbart till en TV-mottagare) och dess centralenhet kan behandla program som skapats i BASIC- eller LINUX-språk, vilka används i stor utsträckning. Vidare har sökanden understrukt att beslutet av den 28 november 2001 skall sättas i sitt sammanhang, det vill säga dels att det var svaranden som överlämnade en kopia av den ifrågasatta förordningen till kommittén för Harmoniserade systemet men samtidigt framförde idén att konsolen PlayStation®2 skulle klassificeras enligt nummer 9504, dels att det ännu inte hade förekommit några diskussioner grundade på fullständig information avseende denna fråga mellan samtliga representanter. Slutligen har sökanden understrukt att svaranden inte har förklarat varför FAHS b till nummer 9504 inte kan anses övertygande. Enligt sökanden är enbart den omständigheten att FAHS inte är tvingande inte ett bärande argument, eftersom det framgår av fast rättspraxis att FAHS, trots att de inte är juridiskt bindande, utgör viktiga tolkningsverktyg för Kombinerade nomenklaturen och att man inte kan bortse från dem utom i detaljerat fastställda situationer.

- 87 Sökanden har vidare tillbakavisat svarandens påstående att en klassificering av konsolen PlayStation®2 enligt KN-nummer 9504 skulle vara desto mer motiverad på den grunden att denna apparat inte är användarvänlig för de användare som vill använda den för programmering eller ordbehandling (till exempel för att det inte är bekvämt att skriva bokstäver med kontrollmodulen). Sökanden anser att denna uppfattning saknar relevans, eftersom konsolen PlayStation®2 tack vare sina USB-portar lätt kan kopplas till ett tangentbord av standardtyp, till en mus och till en dataskärm så att den blir ett komplett databehandlingssystem. Dessutom har sökanden understrukt att enligt anmärkning 5 C till kapitel 84 omfattas även de separata delarna av en maskin för automatisk databehandling av nummer 8471, och att konsolen PlayStation®2 är en maskin för automatisk databehandling som, i motsats till vad svaranden har hävdlat, är lika lätt att få att

fungera som varje annat system för automatisk databehandling. Slutligen har sökanden noterat att svaranden inte har visat varför den omständigheten att konsolen PlayStation®2 är en enhet för automatisk databehandling snarare än ett komplett system skulle innebära att den "huvudsakligen [är] ett videospel".

- 88 Slutligen anser sökanden att svaranden felaktigt har hävdat att produktbeskrivningen under KN-nummer 9504 10 00 i sig är funktionell och att konsolen PlayStation®2:s funktion som videospel följaktligen i sig är ett objektiva kännetecken och en egenskap hos produkten. Sökanden har påpekat att beskrivningen av KN-nummer 9504 10 00 inte är rent funktionell eftersom uttrycket "videospel av sådana slag som används tillsammans med en televisionsmottagare" endast uttryckligen hänvisar till användandet av videospel med en televisionsmottagare och att, om man följde svarandens uppfattning, detta undernummer snarare skulle haft lydelsen "apparat som används för att spela videospel". Sökanden anser följaktligen att produktbeskrivningen för undernummer 9504 10 inte kan åberopas för att i detta undernummer inkludera alla apparater som kan användas för att spela videospel. Den har även noterat att svaranden själv har vidgått att inte alla apparater som kan användas för att spela videospel skall klassificeras enligt undernummer 9504 10. För att klassificeras på detta sätt måste, enligt sökanden, funktionen vara oupplösligt förenad med apparaten, vilket till exempel är fallet när denna enbart tillåter användningen av särskild mjukvara för videospel eller när användaren enbart kan välja mellan ett begränsat antal videospel som programmerats i apparaten.
- 89 Sökanden anser dessutom att denna uppfattning klart följer av rättspraxis eftersom domstolen har fastslagit att det ändamål för vilket produkten är avsedd kan utgöra ett objektiva kriterium för klassificering, under förutsättning att ändamålet är oupplösligt förenat med produkten, vilket skall kunna konstateras med ledning av produktens objektiva kännetecken och egenskaper (domstolens dom av den 1 juni 1995 i mål C-459/93, Thyssen Haniel Logistic, REG 1995, s. I-1381, och av den 28 mars 2000 i mål C-309/98, Holz Geenen, REG 2000, s. I-1975), att en klassificering som är grundad på det ändamål för vilket produkten är avsedd är en metod som måste användas i "sista hand" och att, i rättssäkerhetens intresse (domstolens dom av den 20 november 1997 i mål C-338/95, Wiener SI, REG 1997, s. I-6495) och för att underlätta kontroller, företräde skall ges till klassificeringskriterier som grundas på varornas objektiva

kännetecken och egenskaper, som kan verifieras när de förtullas (domstolens dom av den 16 december 1976 i mål 38/76, Luma, REG 1976, s. 2027, punkt 7). Det är endast relevant att ta hänsyn till det ändamål för vilket produkten är avsedd om klassificering inte kan ske enbart på grundval av produktens objektiva kännetecken och egenskaper (förslag till avgörande av generaladvokaten M. Jacobs i det ovannämnda målet Wiener SI, REG 1997, s. I-6497, punkt 34). Sökanden anser dessutom att eftersom det inte har bestridits att de objektiva kännetecknen och egenskaperna hos konsolen PlayStation®2 motsvarar formuleringen i nummer 8471 och texten i anmärkningarna till de relevanta kapitlen, är det klart onödigt att åberopa subjektiva kriterier, såsom ändamålet med eller den kommersiella användningen av produkten, för att komma fram till ett eventuellt val av klassificering enligt nummer 9504. Slutligen har sökanden påpekat att svaranden inte har lagt fram något bevis för att, under förutsättning att nummer 9504 faktiskt skulle vara ett legitimt klassificeringsval, det numret skulle ha företrädare framför nummer 8471 på grundval av tolkningsregel 3 b.

- 90 Svaranden har bestridit att konsolen PlayStation®2 i egenskap av maskin för automatisk databehandling som omfattas av nummer 8471, inte kan klassificeras enligt nummer 9504.
- 91 Svaranden anser att sökandens argumentation som grundas på FAHS b till nummer 9504 inte är så övertygande som detta bolag har hävdad. Svaranden har vidgått att det i denna förklarande anmärkning anges att ”maskiner och apparater som uppfyller villkoren enligt anm. 5 A till kap. 84, även om de är programmerbara för videospel (nr 8471)...” inte omfattas av nummer 9504. Svaranden har emellertid understrukt att det framgår av fast rättspraxis att även om FAHS kan anses giltiga som hjälpmedel vid tolkningen av Kombinerade nomenklaturen, och till och med vara övertygande, är de likväl inte rättsligt bindande. Detta innebär att det i förekommande fall finns anledning att undersöka om deras innehåll överensstämmer med bestämmelserna i Gemensamma tulltaxan och inte ändrar de senares räckvidd (se, bland annat, domstolens dom av den 9 februari 1999 i mål C-280/97, ROSE Elektrotechnik, REG 1999, s. I-689). Svaranden har dessutom erinrat om att FAHS b till nummer 9504 i vart fall härrör från år 1985, då apparater som liknar konsolen PlayStation®2 inte existerade. Vidare har svaranden noterat, för det första, att Harmoniserade systemet inte innehåller termerna ”dator” eller ”persondator”, vilket innebär att

FAHS b alltså hänvisar till anmärkning 5 till kapitel 84, i vilken maskiner för automatisk databehandling som faller under nummer 8471 definieras. För det andra, genom hänvisningen till anmärkning 5 A a, understrykes i FAHS b att de berörda varorna är maskiner som verkligen har till syfte att behandla information, även om de accessoriskt också kan programmeras för videospel. För det tredje har inte FAHS b givit upphov till några problem när den bedömdes av kommittén för Harmoniserade systemet, eftersom den senare ansåg att det är en normal egenskap för alla datorer att man kan använda mjukvara för spel i dem, inklusive datorer som används i professionell verksamhet. Följaktligen anser svaranden att denna förklarande anmärkning har till syfte att undvika att alla datorer klassificeras som spelmaskiner.

- 92 Svaranden har vidare understrukt att det problem som har uppkommit på grund av klassificeringen av konsolen PlayStation®2 fortfarande diskuteras livligt inom kommittén för Harmoniserade systemet. Det finns för närvarande en tendens till klassificering enligt nummer 9504. Svaranden har nämligen noterat att det i november 2001 framlades ett förslag till kommittén för Harmoniserade systemet om klassificering av konsolen PlayStation®2 som "videospel" enligt nummer 9504 och att de flesta representanterna var positivt inställda till detta förslag. Enligt svaranden var det endast på grund av den japanska representantens uppfattning, som kommittén beslutade att återuppta denna fråga vid nästa möte (se särskilt punkterna 7-9 i bilaga G/9 till dokument NC0510E2 (HSC/28/Nov.2001)).
- 93 Vidare har svaranden ifrågasatt sökandens argumentation enligt vilken svaranden begick ett fel när den fastställde apparatens "huvudsakliga karaktär" enbart på grundval av dess funktioner, snarare än på grundval av dess material eller komponenter. Svaranden har nämligen understrukt att i ett undernummer som 9504 10 00 är beskrivningen i sig funktionell ("videospel ..."). Svaranden anser alltså att apparaten korrekt klassificerades enligt undernummer 9504 10 00, på grundval av dess funktion som videospel, eftersom detta rör dess objektiva kännetecken och dess egenskaper, såsom de har definierats i detta undernummer.
- 94 Svaranden anser i detta hänseende att dess uppfattning styrks av den rättspraxis till vilken sökanden har hänvisat. Den har således noterat att domstolen i domen i

det ovan i punkt 89 nämnda målet Holz Geenen, punkt 15, har bekräftat att det ändamål för vilket produkten är avsedd skall utgöra ett objektiva kriterium för klassificering under förutsättning att ändamålet är ouppslösligt förenat med produkten. Svaranden har dessutom noterat att gemenskapsdomstolen i domstolens dom av den 18 april 1991 i mål C-219/89, *WeserGold* (REG 1991, s. I-1895), punkt 9, tillika erinrade om att det ändamål för vilket en produkt är avsedd kan användas vid klassificeringen av den, om rubriken uttryckligen hänvisar till detta kriterium. Av denna rättspraxis framgår enligt svaranden att om man ersätter termen ”ändamål” med termen ”funktion”, definieras uttryckligen i beskrivningen av KN-nummer 9504 10 00 (videospel) de varor som är klassificerade enligt detta nummer i förhållande till deras funktion.

— Andra delen. Argumentet rörande felaktig tillämpning av tolkningsregel nr 3 b vid tullklassificeringen av konsolen PlayStation®2

95 Sökanden har påpekat att enligt kolumn 3 i bilagan till den ifrågasatta förordningen klassificerades konsolen PlayStation®2 enligt KN-nummer 9504 10 00 på grund av att ”[a]v de olika funktionerna (inbegripet videospel, uppspelning av cd-audio, DVD-videor, automatisk databehandling etc.) är det videospelsfunktionen som ger apparaten dess huvudsakliga karaktär och bestämmer klassificeringen under nr 9504 som en spelkonsol”. Sökanden anser emellertid att tolkningsregel 3 b inte var tillämplig för att bestämma den ”huvudsakliga karaktären” av konsolen PlayStation®2 på grundval av dess funktioner. Sökanden anser att en maskin för automatisk databehandling inte kan klassificeras enligt dess funktion när denna funktion är resultatet av beskaffenheten hos de datafiler som behandlas av maskinen.

96 Sökanden anser särskilt att den funktion för vilken en vara används bara kan beaktas när den är resultatet av objektiva kännetecken och egenskaper hos själva varan eller, med andra ord, när funktionen framträder genom ett fysiskt kännetecken hos varan, såsom ett material eller en komponent. Vidare anser sökanden att numrets rubrik uttryckligen måste hänvisa till denna funktion eller detta användningsområde. Av detta följer enligt sökanden att när en vara har flera funktioner kan dess huvudsakliga egenskap inte fastställas på grundval av dess

funktioner utom om de olika funktionerna motsvarar olika material eller olika beståndsdelar. Sökanden har i detta hänseende hänvisat till ordalydelsen av tolkningsregel 3 b, i vilken det anges att "[b]landningar, varor som består av olika material eller är sammansatta av olika beståndsdelar samt varor i satser för försäljning i detaljhandeln vilka inte kan klassificeras med ledning av regel [nr] 3 a, skall såvitt möjligt klassificeras som om de bestod av det material eller den beståndsdel som ger blandningen, varan eller satsen dess huvudsakliga karaktär".

- 97 Sökanden har noterat att alla funktioner hos konsolen PlayStation®2 säkerställs av samma beståndsdelar som utför samma processer, vilket innebär att det inte är möjligt att identifiera en separat beståndsdel för varje funktion eller ett särskilt material som säkerställer denna funktion, med bortseende från de andra. Sökanden har understrukt att konsolen PlayStation®2 inte är en kombination av beståndsdelar eller maskiner som säkerställer flera olika funktioner, kompletterande eller alternativa, och där de olika funktionerna är förbundna med skilda maskiner, material eller beståndsdelar. Såsom framgår av det faktiska sammanhanget har denna vara nämligen inte några separata beståndsdelar för att läsa DVD-videor, för att behandla mjukvara för videospel eller för att använda BASIC eller LINUX-applikationer. Alla dessa datafiler behandlas av centralenheten.
- 98 Enligt sökanden följer av detta att en felaktig tillämpning av tolkningsregel 3 b har gjorts genom den ifrågasatta förordningen, då varans huvudsakliga karaktär fastställts endast på grundval av funktionerna hos PlayStation®2, snarare än på grundval av material eller beståndsdelar med vilka dessa funktioner är oupplösligen förenade.
- 99 Svaranden har bestridit att den gjort en felaktig tillämpning av tolkningsregel 3 b när den fastställde tullklassificeringen av konsolen PlayStation®2.

100 För det första har svaranden, samtidigt som den har understrukit att den inte bestrider den omständigheten att konsolen PlayStation®2 uppfyller de villkor som anges i anmärkning 5 A till kapitel 84 och att anmärkning 5 E till detta kapitel inte är tillämplig i förevarande fall, uppmärksammat förstainstansrätten på anmärkning 1 p till avdelning XVI, som rör kapitlen 84 och 85 i Kombinerade nomenklaturen. Svaranden har påpekat att det i denna anmärkning 1 p tydligt anges att avdelning XVI inte omfattar artiklarna i kapitel 95, som rör leksaker, spel och andra underhållningsartiklar och innehåller KN-nummer 9504 10 00 (videospel), som används i den ifrågasatta förordningen. Enligt svaranden innebär detta att en apparat som samtidigt är ett spel (nummer 9504 — kapitel 95) och en maskin för automatisk databehandling (nummer 8471 — kapitel 84 — avdelning XVI) är utesluten från avdelning XVI och automatiskt klassificerad enligt nummer 9504. Svaranden anser alltså att man måste verifiera huruvida i förevarande fall apparaten i fråga inte huvudsakligen är ett videospel, även om den även uppvisar de egenskaper som finns hos en maskin för automatisk databehandling (se domen i det ovan i punkt 86 nämnda målet Rank Xerox, punkt 18), så att klassificeringen av en vara enligt kapitel 95 utesluter tillämpningen av kapitlen 84 och 85 i enlighet med anmärkning 1 p till avdelning XVI.

101 Svaranden har erinrat om att enligt de allmänna tolkningsreglerna för Kombinerade nomenklaturen bestäms klassificeringen med ledning av lydelsen av numren, undernumren och av anmärkningarna till avdelningarna eller kapitlen (tolkningsreglerna 1 och 6). Det nummer som har den mest specificerade varubeskrivningen skall tillämpas framför ett nummer som har en mera allmän varubeskrivning när två eller flera nummer kan komma i fråga för en vara (tolkningsregel 3 a). Svaranden har även påpekat att enligt tolkningsregel 3 b skall blandningar vilka inte kan klassificeras med ledning av regeln om den "mest specificerade varubeskrivningen", klassificeras enligt det material eller den beståndsdel som ger dem dess "huvudsakliga karaktär". Svaranden har emellertid understrukit att det är på grund av den tillämpade regeln om "huvudsaklig karaktär" som det i skälen i bilagan till den ifrågasatta förordningen anges att videospelsfunktionen ger apparaten dess huvudsakliga karaktär och bestämmer klassificeringen enligt nummer 9504 som videospelskonsol.

102 Svaranden anser att denna bedömning rörande varans "huvudsakliga karaktär" understöds av vissa delar av den information som sökanden lagt fram i bilaga till ansökan. Svaranden har för det första hänvisat till bilaga A.1 till den akt med

information som gavs in i samband med presentationen av konsolen PlayStation®2 inför nomenklaturkommittén, i vilken det understryks att "genom ankomsten av [konsolen] PlayStation®2 får vi än en gång se Sony Computer Entertainment återuppfinna det essentiella i videospelen och flytta fram gränserna för våra förväntningar". För det andra har svaranden påpekat att det följer av utskriften av en serie frågor och svar som uppkommit under nomenklaturkommitténs möte, att konsolen PlayStation®2 huvudsakligen används för att spela videospel, att presentationen av den tydligt klassificerar den i videospelskategorin (bland annat för att det inte skulle vara användarvänligt att skriva en text genom att använda kontrollmodulen för att välja varje bokstav som skall framträda på skärmen) och att, även om det rör sig om en maskin för automatisk databehandling i den mening som avses i anmärkning 5 A till kapitel 84, den ändå förblir huvudsakligen ett videospel. Slutligen har svaranden hänvisat till en kopia av en reklambroschyr som återfinns i bilagan till dess inlägga, som enligt svaranden tydligt visar att konsolen PlayStation®2 huvudsakligen kan karakteriseras som ett videospel.

Förstainstansrättens bedömning

- 103 Förstainstansrätten erinrar om att rådet har tillerkänt kommissionen ett stort utrymme för att, i samarbete med tullexperter från medlemsstaterna, efter eget skön precisera innehållet i de nummer som skall beaktas vid klassificeringen av en viss vara. Den behörighet som kommissionen har att besluta om åtgärder i enlighet med artikel 9.1 a, b, d och e i förordningen om Kombinerade nomenklaturen innebär emellertid inte att den har behörighet att ändra innehållet i de nummer som har fastställts på grundval av Harmoniserade systemet, som inrättades genom konventionen. Genom artikel 3 i denna konvention har gemenskapen åtagit sig att inte ändra räckvidden av densamma (se domstolens dom av den 14 december 1995 i mål C-267/94, Frankrike mot kommissionen, REG 1995, s. I-4845, punkterna 19 och 20, och domen i det ovan i punkt 89 nämnda målet Holz Geenen, punkt 13).
- 104 Av fast rättspraxis följer vidare att det avgörande kriteriet för tullklassificering av varor i allmänhet skall vara deras objektiva kännetecken och egenskaper, såsom de definieras i rubriken till numret i Gemensamma tulltaxan och i anmärk-

ningarna till avdelningarna eller kapitlen (se bland annat domstolens dom av den 19 maj 1994 i mål C-11/93, Siemens Nixdorf, REG 1994, s. I-1945, punkt 11, av den 18 december 1997 i mål C-382/95, Techex, REG 1997, s. I-7363, punkt 11, av den 19 oktober 2000 i mål C-339/98, Peacock, REG 2000, s. I-8947, punkt 9, och domen i det ovan i punkt 51 nämnda målet Hewlett Packard France och Hewlett Packard Europe mot kommissionen, punkt 24).

105 Det är mot bakgrund av dessa principer som det skall kontrolleras huruvida, såsom sökanden har gjort gällande, svaranden har begått ett fel i rättstillämpningen genom att i enlighet med den ifrågasatta förordningen klassificera den konsol för vilken beskrivningen återges i kolumn 1 i den tabell som återfinns i bilagan till sagda förordning enligt nummer 9504 10 00 och den medföljande cd-romskivan enligt nummer 8524 39 90.

106 Förstainstansrätten erinrar inledningsvis om att det är ostridigt mellan parterna att konsolen PlayStation®2 uppfyller de villkor som anges i anmärkning 5 A till kapitel 84 och alltså kan anses vara en maskin för automatisk databehandling. Följaktligen kan denna vara klassificeras enligt nummer 8471, vilket har följande titel: "Maskiner för automatisk databehandling och enheter till sådana maskiner; magnetiska och optiska läsare, maskiner för överföring av data till databärare i kodad form samt maskiner för bearbetning av sådana data, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans." Parterna är också eniga om att konsolen PlayStation®2 inte kan utföra "[någon] specifik uppgift, annan än databehandling", i den mening som detta begrepp har tolkats av domstolen (se, bland annat, domen i det ovan i punkt 103 nämnda målet Peacock, punkterna 16 och 17).

107 Däremot är parterna inte eniga om möjligheten att klassificera konsolen PlayStation®2 enligt nummer 9504 och, särskilt, enligt undernummer 9504 10. Sökanden anser nämligen att den omständigheten att denna vara uppfyller de villkor som anges i anmärkning 5 A till kapitel 84 och att den inte utför någon specifik uppgift i den mening som avses i anmärkning 5 E i sagda kapitel som

sådan utesluter att den kan klassificeras enligt undernummer 9504 10. Enligt sökanden kan nämligen klassificeringen av en maskin för automatisk databehandling inte bero på vilken typ av datafiler som behandlas av denna maskin.

- 108 När den ifrågasatta förordningen antogs hade nummer 9504 följande lydelse: "Artiklar för sällskapsspel, inbegripet spelapparater för spelhallar, nöjesfält e.d., biljardbord och bord för kasinon samt automatiska kägelresare för bowlinghallar." Undernummer 9504 10 hade följande lydelse: "Videospel av sådana slag som används tillsammans med en televisionsmottagare."
- 109 I förevarande fall skall det påpekas att varken lydelsen av undernummer 9504 10 eller anmärkningarna till avdelningarna och kapitlen ger en definition av "videospel". Det enda krav som föreskrivs genom sagda lydelse är att det måste röra sig om apparater "som används tillsammans med en televisionsmottagare". Såsom framgår av den ifrågasatta förordningen, är detta krav tveklöst uppfyllt i förevarande fall. Samma slutsats måste för övrigt dras beträffande FAHS och FAKN, vilka inte definierar "videospel".
- 110 Förstainstansrätten erinrar emellertid om ett liknande fall där varken den Kombinerade nomenklaturen eller FAHS eller FAKN gav en definition på varorna i fråga. I det fallet ansåg domstolen att det var lämpligt att söka varornas objektiva kännetecken som särskiljer dem från andra varor i den användning som varorna var avsedda för. Beträffande pyjamasar ansåg domstolen att dessa varors objektiva kännetecken var att de bärs i sängen såsom nattkläder och att, eftersom detta objektiva kännetecken kunde verifieras när varorna förtullades, den omständigheten att en annan användning av klädesplagget också var möjlig inte uteslöt den juridiska kvalificeringen som pyjamas. Domstolen drog härav slutsatsen att som pyjamas i den mening som avsågs i nummer 6108 skulle anses inte endast klädkombinationer av två trikåplagg som med anledning av sitt utseende var avsedda att bäras endast i sängen utan också klädkombinationer som huvudsakligen används där (dom av den 9 augusti 1994 i mål C-395/93, Neckermann Versand, REG 1994, s. I-4027, punkt 6 och följande punkter, och domen i det ovan i punkt 89 nämnda målet Wiener SI, punkterna 13 och 14).

- 111 Ett sådant resonemang kan överföras till ett fall som det nu aktuella. Således skall, i avsaknad av en definition av ”videospel” i den mening som avses i undernummer 9504 10, alla de varor som är ämnade att uteslutande eller huvudsakligen användas för utförande av videospel anses vara sådana, även om de kan användas för andra ändamål.
- 112 Det kan emellertid inte förnekas, vare sig med hänsyn till det sätt på vilket konsolen PlayStation®2 importeras, säljs och presenteras eller till dess yttre form, att konsolen PlayStation®2 är avsedd att användas huvudsakligen för utförande av videospel, även om, såsom det framgår av den ifrågasatta förordningen, den även kan användas för andra funktioner, såsom läsning av DVD-videor och av cd-audio, liksom automatisk databehandling.
- 113 Detta konstaterande bekräftas av ett stort antal handlingar och särskilt av de broschyrer och annan information av reklamkaraktär som rör konsolen PlayStation®2, som har lagts fram av parterna inom ramen för detta förfarande. Av dessa handlingar framgår tydligt att konsolen PlayStation®2 marknadsförs och säljs till konsumenterna huvudsakligen som en videospelskonsol, även om den också kan användas för andra ändamål. Det följer dessutom av de olika svar som har givits av sökanden när konsolen PlayStation®2 presenterades inför nomenklaturkommittén den 27 februari 2001, att konsumenterna uppfattar konsolen PlayStation®2 huvudsakligen som en spelkonsol. Slutligen, såsom det framgår av den beskrivning av varan som återfinns i kolumn 1 i den tabell som bilagts till den ifrågasatta förordningen, är konsolen PlayStation®2 förpackad för detaljhandeln som videospelskonsol, eftersom den presenteras med en ”kontrollmodul [försedd med] flera kontrollknappar, som huvudsakligen används för att spela videospel” och med anslutningskablar. Såsom sökanden har bekräftat säljs däremot de andra enheterna till vilka den kan kopplas, såsom tangentbord av standardtyp, mus och dataskärm, separat.
- 114 Vidare konstaterar förstainstansrätten att varken lydelsen av undernummer 9504 10 eller anmärkningarna till avdelningarna och kapitlen beträffande det innehåller indikationer, och ännu mindre begränsningar, avseende funktions-

sättet och/eller sammansättningen av varor som faller under detta undernummer. Härav följer, i motsats till vad sökanden har hävdad, att enbart den omständigheten att konsolen PlayStation®2 kan fungera som en maskin för automatisk databehandling och att videospelen bara är en av de typer av datafiler som den kan behandla, inte i sig medför att det är uteslutet att klassificera den enligt 9504 10, i den mån det är klart att denna apparat är avsedd att huvudsakligen användas för utförande av videospel.

115 I motsats till vad sökanden har påstått ifrågasätts inte denna slutsats av FAHS b till nummer 9504, i vilken det anges att följande inte omfattas av detta nummer: ”maskiner och apparater som uppfyller villkoren enligt anm. 5 A till kap. 84, även om de är programmerbara för videospel (nr 8471) ...”.

116 Det är riktigt att FAHS enligt fast rättspraxis utgör viktiga tolkningsdata för att säkerställa att medlemsstaternas tullmyndigheter tillämpar Gemensamma tulltaxan på ett enhetligt sätt och som sådana kan anses vara giltiga tolkningsunderlag för Gemensamma tulltaxan. Emellertid är dessa anmärkningar inte rättsligt bindande, vilket innebär att det i förekommande fall är lämpligt att undersöka huruvida deras ordalydelse är förenlig med Gemensamma tulltaxans bestämmelser och inte ändrar deras räckvidd (domstolens dom av den 16 juni 1994 i mål C-35/93, Develop Dr. Eisbein, REG 1994, s. I-2655, punkt 21).

117 Det bör understrykas att om, såsom sökanden föreslår, FAHS b till nummer 9504 tolkades så, att den utesluter klassificering enligt detta nummer beträffande alla produkter som uppfyller de villkor som anges i anmärkning 5 A till kapitel 84, inklusive de som huvudsakligen skall användas för utförande av videospel, skulle denna anmärkning medföra en ändring och framför allt en begränsning av räckvidden av detta nummer och av undernummer 9504 10, vilket inte är tillåtet.

- 118 Förstainstansrätten tillbakavisar sökandens argument, enligt vilket en klassificering av en maskin för automatisk databehandling efter den typ av datafiler som den behandlar skulle leda till att räckvidden av nummer 8471 på ett omotiverat sätt begränsades, genom införande av en ny regel, genom vilken kriteriet ”specifik uppgift” som anges i anmärkning 5 E till kapitel 84 utvidgas till att omfatta alla de funktioner som täcks av något annat nummer eller undernummer i Kombinerade nomenklaturen. Såsom det har konstaterats ovan i punkt 106 är det riktigt att konsolen PlayStation®2 inte utför ”[någon] specifik uppgift, annan än databehandling” och att utförandet av videospel inte som sådant utgör en specifik uppgift för denna apparat. Enbart den omständigheten att en apparat uppfyller de villkor som anges i anmärkning 5 A till kapitel 84 och inte utför någon specifik uppgift annan än databehandling i den mening som avses i anmärkning 5 E till sagda kapitel, tillåter emellertid inte som sådan, att det utsluts att en sådan apparat kan klassificeras enligt ett annat nummer.
- 119 Eftersom det, i motsats till vad sökanden har hävdad, har fastslagits att konsolen PlayStation®2 kan klassificeras enligt nummer 9504, skall det verifieras huruvida, såsom det framgår av den andra delen av sökandens argument, svaranden har gjort en felaktig rättstillämpning, genom att med stöd av tolkningsregel 3 b fastställa klassificeringen av konsolen PlayStation®2 med beaktande av den funktion som ger den dess huvudsakliga karaktär.
- 120 Förstainstansrätten konstaterar att, såsom det framgår av den motivering som återges i kolumn 3 i den tabell som finns i bilagan till den ifrågasatta förordningen, svaranden har fastställt klassificeringen av konsolen PlayStation®2 på grundval av konstaterandet att ”[a]v de olika funktionerna (inbegripet videospel, uppspelning av cd-audio, DVD-videor, automatisk databehandling etc.) är det videospelsfunktionen som ger apparaten dess huvudsakliga karaktär”. I sina skriftliga inlagor och vid förhandlingen har svaranden bekräftat att den därvid tillämpade tolkningsregel 3 b.
- 121 Enligt ordalydelsen i tolkningsregel 3 tillämpas den regeln bara ”[n]är vid tillämpning av regel 2 b, eller i annat fall, två eller flera nummer kan komma ifråga för en vara”.

- 122 I tolkningsregel 3 b anges att "[b]landningar, varor som består av olika material eller är sammansatta av olika beståndsdelar samt varor i satser för försäljning i detaljhandeln vilka inte kan klassificeras med ledning av regel 3 a, skall såvitt möjligt klassificeras som om de bestod av det material eller den beståndsdel som ger blandningen, varan eller satsen dess huvudsakliga karaktär".
- 123 Det framgår tydligt av ordalydelsen av denna regel att den enbart avser klassificering av "[b]landningar, varor som består av olika material eller är sammansatta av olika beståndsdelar samt varor i satser för försäljning i detaljhandeln".
- 124 Vidare skall det understrykas att enligt den tydliga formuleringen av tolkningsregel 3 b föreskrivs klassificering av blandade varor och varor i satser enbart enligt det material eller den beståndsdel som ger blandningen, varan eller satsen dess huvudsakliga karaktär. Tolkningsregeln ger däremot inte någon möjlighet att göra en klassificering av blandade varor eller varor i satser enligt den funktion som ger dem dess huvudsakliga karaktär.
- 125 Denna tolkning av tolkningsregel 3 b bekräftas av FAHS till denna regel, i vilken det anges att "[d]en faktor som bestämmer den huvudsakliga karaktären varierar alltefter varuslaget. Denna kan t.ex. bestämmas av materialets eller beståndsdelens beskaffenhet, volym, vikt eller värde eller av betydelsen av ett material som ingår i en vara i förhållande till varans användning."
- 126 En sådan tolkning finner även stöd i domstolens rättspraxis enligt vilken med stöd av tolkningsregel 3 b man "för klassificering av en vara [skall] ta reda på vilket av de material som ingår i varan som ger den dess huvudsakliga karaktär. Härvid skall prövas om varan skulle behålla sina karakteristiska egenskaper även om en eller flera beståndsdelar avlägsnades" (domstolens dom av den 21 juni 1988 i

mål 253/87, Sportex, REG 1988, s. 3351, punkt 8, av den 10 maj 2001 i mål C-288/99, VauDe Sport, REG 2001, s. I-3683, punkt 25, och av den 7 februari 2002 i mål C-276/00, Turbon International, REG 2002, s. I-1389, punkt 26; se även för ett liknande resonemang domstolens dom av den 9 februari 1984 i mål 60/83, Metro, REG 1984, s. 671, punkt 15, av den 20 juni 1996 i mål C-121/95, VOBIS Microcomputer, REG 1996, s. I-3047, punkterna 19–25, och av den 17 juni 1997 i mål C-105/96, Codiesel, REG 1997, s. I-3465, punkt 22 och följande punkter).

- 127 Det är riktigt att svaranden, som svar på en fråga från förstainstansrätten, har gjort gällande att den beståndsdel som ger konsolen PlayStation®2 dess huvudsakliga karaktär är den beståndsdel som kallas Emotion Engine. Det skall emellertid påpekas att detta påstående inte motsvarar den motivering som återges i kolumn 3 i den tabell som återfinns i bilagan till den ifrågasatta förordningen, enligt vilken det är videospelsfunktionen som ger apparaten dess huvudsakliga karaktär. Dessutom har svaranden bekräftat att Emotion Engine faktiskt inte är något annat än centralenheten i konsolen PlayStation®2. Denna beståndsdel utgör den centrala beståndsdel i alla maskiner för automatisk databehandling och kan därför inte motivera klassificeringen av varan enligt det nummer som rör ”videospel”.
- 128 Av detta följer att det var fel av svaranden att grunda sig på tolkningsregel 3 b för att anta den ifrågasatta förordningen.
- 129 Vidare underkänner förstainstansrätten svarandens argumentation, enligt vilken svaranden vid klassificeringen av konsolen PlayStation®2 även tillämpade anmärkning 1 p till avdelning XVI, enligt vilken ”artiklar enligt kapitel 95” är uteslutna från denna avdelning.
- 130 I motsats till vad sökanden har hävdad kan det inte på något sätt uteslutas att denna anmärkning kan tillämpas för att fastställa tullklassificeringen av konsolen PlayStation®2. Det skall emellertid erinras om att enligt den motivering som

återges i kolumn 3 i den tabell som finns i bilagan till den ifrågasatta förordningen, har i förevarande fall klassificeringen fastställts ”på grundval av de allmänna bestämmelserna 1, 3 b och 6 för tolkning av Kombinerade nomenklaturen samt anmärkning 6 till kapitel 85 och texten till KN-numren 8524, 8524 39, 8524 39 90 samt 9504 och 9504 10 00”.

- 131 Det framgår tydligt av denna motivering att klassificeringen av konsolen för vilken varubeskrivningen återges i kolumn 1 inte fastställdes på grundval av anmärkning 1 p till avdelning XVI. I motsats till vad svaranden har gjort gällande som svar på en fråga från förstainstansrätten, liksom vid förhandlingen, kan man inte enbart med hänvisning till att tolkningsregel 1 nämns i motiveringen dra den slutsatsen att anmärkning 1 p till avdelning XVI använts för att fastställa tullklassificeringen. Tolkningsregel 1, i vilken det anges att klassificeringen skall bestämmas med ledning av lydelsen av numren, av anmärkningarna till avdelningarna eller av kapitlen och att andra allmänna bestämmelser endast kan tillämpas om inte annat föreskrivs i sagda nummer och anmärkningar, är nämligen i sig alltför oklar för att göra det möjligt för berörda parter att förstå att klassificeringen i förevarande fall fastställdes på grundval av anmärkning 1 p till avdelning XVI, såsom svaranden har hävdad. Det skall emellertid understrykas att den motiveringsskyldighet som åligger svaranden när den antar en tullklassificeringsförordning förutsätter att denne tydligt anger den rättsliga grunden för klassificeringen, så att de som berörs därav kan få kännedom om skälen för den vidtagna åtgärden och så att gemenskapsdomstolen ges möjlighet att utöva sin prövningsrätt (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 13 oktober 1992 i de förenade målen C-63/90 och C-67/90, Portugal och Spanien mot rådet, REG 1992, s. I-5073, punkt 16, svensk specialutgåva, volym 13, s. I-123, av den 14 juli 1994 i mål C-353/92, Grekland mot rådet, REG 1994, s. I-3411, punkt 19, och av den 4 februari 1997 i de förenade målen C-9/95, C-23/95 och C-156/95, Belgien och Tyskland mot kommissionen, REG 1997, s. I-645, punkt 44). Endast en hänvisning till tolkningsregel 1 uppfyller inte denna skyldighet.

- 132 Vidare skall det noteras att om numren 8471 och 9504 var de enda nummer enligt vilka konsolen PlayStation®2 kunde klassificeras, skulle det vara uteslutet att tillämpa anmärkning 1 p till avdelning XVI i förening med tolkningsregel 3 b för att fastställa den slutliga klassificeringen av denna vara. Under sådana omständigheter hade anmärkning 1 p till avdelning XVI i sig gjort det möjligt att fastställa klassificeringen av denna vara enligt nummer 9504, och på denna

grund utesluta tillämpningen av tolkningsreglerna, särskilt tolkningsregel 3 b, som i enlighet med tolkningsregel 1 bara skall tillämpas om inte annat föreskrivs i numren och anmärkningarna till avdelningarna.

- 133 Med hänsyn till ovanstående skall det konstateras att svaranden har gjort en felaktig rättstillämpning när den fastställde klassificeringen av spelkonsolen på grundval av tolkningsregel 3 b. Eftersom det är ostridigt mellan parterna att ett eventuellt fel avseende klassificeringen av konsolen automatiskt medför att klassificeringen av den medföljande cd-romskivan blir ogiltig, skall svaranden anses ha gjort en felaktig rättstillämpning också avseende den.
- 134 Utan att det blir nödvändigt att pröva grunden rörande åsidosättande av motiveringsskyldigheten skall den ifrågasatta förordningen följaktligen ogiltigförklaras i den del den konsol som beskrivs i kolumn 1 i den tabell som återges i bilagan till den ifrågasatta förordningen klassificeras enligt KN-nummer 9504 10 00 och den medföljande cd-romskivan enligt KN-nummer 8524 39 90.

Begäran om åtgärder för bevisupptagning

Parternas argument

- 135 Genom en särskild handling som inkom till förstainstansrättens kansli den 3 oktober 2001 yrkade sökanden att förstainstansrätten skulle förelägga kommissionen att inkomma med följande handlingar:

— Slutsatserna från nomenklaturkommitténs möten som ägde rum den 27 februari 2001, den 9, 10 och 11 april 2001 och den 30 maj 2001.

— Skriftväxlingen mellan kommissionens rättstjänst och generaldirektoratet för skatter och tullunion under deras samråd rörande den ifrågasatta förordningens lagenlighet, som skett innan den senare antogs.

136 Beträffande yttrandet från rättstjänsten, accepterade sökanden att detta enbart överlämnades till förstainstansrätten.

137 Som svar på sökandens yrkande om att svaranden skulle inge dessa handlingar, ingav svaranden som bilaga till sitt svaromål en kopia av följande handlingar:

— Rapporten över slutsatserna från nomenklaturkommitténs tvåhundrafyrtiotredje möte, vilket hölls den 27 februari 2001.

— Rapporten över slutsatserna från nomenklaturkommitténs tvåhundrafyrtiosjunde möte, vilket hölls den 9, 10 och 11 april 2001.

— Rapporten över slutsatserna från nomenklaturkommitténs tvåhundrafemtioandra möte, vilket hölls den 30 maj 2001.

— Skrivelsen av den 16 maj 2001, rörande de interna samråden, signerad av generaldirektören för skatter och tullunion.

- 138 Däremot vägrade svaranden att ge in det skriftliga yttrande som dess rättstjänst hade överlämnat till den inom ramen för det interna samrådet, på grundval av principerna om ”stabilitet inom gemenskapens rättsordning och en väl fungerande verksamhet vid institutionerna”. Svaranden uttalade emellertid att den var beredd att ge in detta yttrande till förstainstansrätten om den så begärde, under förutsättning att det behandlades konfidentiellt.

Förstainstansrättens bedömning

- 139 Förstainstansrätten konstaterar att svaranden har givit tillgång till samtliga de handlingar som sökanden begärde utom yttrandet som utarbetats av dess rättstjänst inom ramen för det interna samrådet. Följaktligen har detta yrkande inte längre något syfte, utom vad gäller yttrandet i fråga. Avseende denna sista begäran är det tillräckligt att konstatera att förutom att yttrandet i fråga är av konfidentiell karaktär är det av intresse för lösningen av förevarande tvist. Följaktligen finns det inte något skäl att besluta att det skall ges in.

Rättegångskostnader

- 140 Enligt artikel 87.2 i förstainstansrättens rättegångsregler skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Sökanden har yrkat att kommissionen skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom kommissionen har tappat målet, skall sökandens yrkande bifallas.

På dessa grunder beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (tredje avdelningen)

följande dom:

- 1) Kommissionens förordning (EG) nr 1400/2001 av den 10 juli 2001 om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen ogiltigförklaras i den del den klassificerar den konsol som beskrivs i kolumn 1 i den tabell som återges i bilagan till den ifrågasatta förordningen enligt KN-nummer 9504 10 00 och den medföljande cd-romskivan enligt KN-nummer 8524 39 90.
- 2) Begäran om att rättstjänstens yttrande skall inges avslås.
- 3) Svaranden skall ersätta rättegångskostnaderna.

Lenaerts

Azizi

Jaeger

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 30 september 2003.

H. Jung

K. Lenaerts

Justitiesekreterare

Ordförande

Innehållsförteckning

Tillämpliga bestämmelser	II - 4196
1. Allmänt	II - 4196
2. Allmänna bestämmelser för tolkning av Kombinerade nomenklaturen	II - 4198
3. Lydelsen av numren och undernumren och av anmärkningarna till kapitlen och avdelningarna	II - 4199
Undernummer 8471 50 90	II - 4199
Undernumren 8524 39 10 och 8524 39 90	II - 4201
Undernummer 9504 10 00	II - 4203
4. Bindande klassificeringsbesked	II - 4204
Bakgrund till tvisten	II - 4205
Förfarandet i Förenade kungariket	II - 4205
Förfarandet inför nomenklaturkommittén	II - 4207
Den ifrågasatta förordningen	II - 4208
Förfarandet efter offentliggörandet av den ifrågasatta förordningen	II - 4212
Förfarandet och yrkanden	II - 4212
Rättslig bedömning	II - 4213
1. Upptagande till sakprövning	II - 4213
Parternas argument	II - 4213
Förstainstansrättens bedömning	II - 4218
2. Prövning i sak	II - 4225
Allmän redogörelse för argumentationen	II - 4225
Åsidosättande av förordningen om Kombinerade nomenklaturen	II - 4226
Parternas argument	II - 4226
— Första delen: Argumentet rörande omöjligheten att klassificera en maskin för automatisk databehandling, som PlayStation®2, enligt nummer 9504	II - 4226

SONY COMPUTER ENTERTAINMENT EUROPE MOT KOMMISSIONEN

— Andra delen. Argumentet rörande felaktig tillämpning av tolkningsregel nr 3 b vid tullklassificeringen av konsolen PlayStation®2	II - 4232
Förstainstansrättens bedömning	II - 4235
Begäran om åtgärder för bevisupptagning	II - 4244
Parternas argument	II - 4244
Förstainstansrättens bedömning	II - 4246
Rättegångskostnader	II - 4246